

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Aleny Priecelovej a JUDr. Štefana Šatku, v právnej veci žalobcu **L. P. – P.**, K., Košice, zastúpeného Ing. L. K., K., Košice – Šaca, proti žalovanej **JUDr. I. S.**, H., Košice, správkyni konkurznej podstaty úpadcu K. I., s. r. o., Košice, **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cb/789/2000-208 zo dňa 29. marca 2007, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cb/789/2000-208 zo dňa 29. marca 2007 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd žalobu o určenie pravosti pohľadávky zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v konaní vierohodne nepreukázal, že práva a povinnosti objednávateľa z Dohody o výkone strážnej služby, uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou K., s. r. o., prešli na úpadcu. Za takýto dôkaz súd nepovažoval iba samotné vystavenie faktúry č. 08/112

za mesiac jún 1998, keď za predchádzajúce mesiace boli faktúry vystavené na inú spoločnosť. Súd tiež zistil, že dňa 1. apríla 1998 úpadca ako prenajímateľ a spoločnosť F. V. s. r. o., ako nájomca uzavreli zmluvu o nájme nehnuteľnosti, v ktorej sa zmluvné strany dohodli, že úpadca má právo spoluužívať nehnuteľnosť na vlastné výrobné a obchodné aktivity a prenajímateľ bude po dobu nájmu predmet nájmu udržiavať na vlastné náklady. V zmluve dohodli spôsob úhrady nákladov na vykurovanie, telefónnych hovorov a elektrickú energiu, ale nedohodli stráženie objektu, ani úhradu zaň. Súd nepovažovať náklady za stráženie objektu za súčasť udržiavacích nákladov budovy, ktoré by bol úpadca povinný hradiť žalobcovi. V konaní nebolo preukázané, že po 1. apríli 1998 došlo k novej dohode o výkone strážnej služby tak, že strážna služba bude vykonávaná pre spoločnosť K. I., s. r. o. ako úpadcu. Súd nezistil právny dôvod, z ktorého by úpadcovi vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu, alebo jej časť, účtovanú v daňovom doklade – faktúre č. 08/100 za výkon strážnej služby v mesiaci jún 1998. Z posúdenia jednotlivých dôkazov súd nemal za preukázané, že žalobca vykonával strážnu službu a už vôbec nemal za preukázané, že ak aj v určitom rozsahu strážnu službu vykonával, že úpadcovi vznikla povinnosť na jej úhradu. Pokiaľ ide o uznanie záväzku úpadcom, súd má za to, že toto nemá účinky podľa § 323 Obchodného zákonníka, pretože uznať možno iba platný, existujúci záväzok. Keďže súd má za to, že záväzok úpadcu na zaplatenie sumy 13 609 Sk neexistuje, potom ho úpadca ani nemohol platne uznať. Pretože súd nemal za preukázanú oprávnenosť pohľadávky žalobcu, žalobu zamietol ako nedôvodnú. V konaní úspešnej žalovanej súd náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v zmysle žalobného návrhu a žalobcovi priznal náhradu trov konania. Veriteľ - žalobca podal žalobu o zistenie popretej pohľadávky z dôvodu, že bola zákonným spôsobom popretá. Dožaduje sa preskúmania pravosti prihlásenej pohľadávky len z konkrétnych popierajúcich dôvodov, po ktorých preskúmaní by mal súd o žalobe rozhodnúť. Ak žalovaná po začatí konania dodatočne namietala ďalšie dôvody, ktoré neboli na prieskumnom pojednávaní uvedené, tieto dôvody by súd nemal brať na zreteľ, pretože popretie je účinné, ak je vykonané zákonom predpísaným spôsobom len a výhradne na prieskumnom pojednávaní. Správkyňa poprela žalobcovu pohľadávku z dôvodu, že chýba zmluva. Odvolateľ ďalej namietal, že napadnutý rozsudok je založený na dokazovaní otázok, ktoré neboli dôvodmi popretia na prieskumnom pojednávaní a o týchto otázkach rozhodol

krajský súd bez tohto, aby bol na takéto rozhodnutie platným spôsobom autorizovaný zákonom o konkurze a vyrovnaní. Preto žalobca namieta, že o väčšine sporných otázok rozhodol vecne nepríslušný súd. Pokiaľ žalovaná na prieskumnom pojednávaní pohľadávku poprela z dôvodu, že chýba zmluva, nešlo o námietku neexistencie zmluvného vzťahu. Žalobca v konaní uviedol, že k pôvodnej dohode bol uzavretý dodatok, ktorý ale súdu nemohol predložiť, pretože ho zapožičal žalovanej, ktorá mu ho nevrátila. Je na úvahe súdu, či uverí pravdivosti tohto tvrdenia. Po vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti K., s. r. o., žalobca dohodol so spoločnosťou K. I., s. r. o., že stráženie bude vykonávať pre túto spoločnosť, takže od apríla 1998 existovali dve zmluvy s dvomi rôznymi subjektmi. Namietať záver súdu, že žalobca vyvodzoval svoj nárok zo zmluvy o nájme medzi úpadcom a spoločnosťou F. V., s. r. o., lebo žalobca takouto skutočnosťou neargumentoval, takže muselo ísť o informáciu zo strany žalovanej, ku ktorej žalobca nemal možnosť sa vyjadriť. Žalobca nesúhlasí ani so záverom súdu, že v konaní nebolo preukázané, že strážnu službu bol povinný zabezpečovať úpadca ako vlastník nehnuteľnosti. Žalobca má za to, že takáto povinnosť úpadcu vyplýva práve zo skutočnosti, že z nájomnej zmluvy nevyplývala povinnosť nájomcu strážiť prenajaté budovy. Za správny nepovažuje ani záver súdu o tom, že nemohlo dôjsť k uznaniu záväzku, pretože tento neexistoval.

K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná, v ktorom uviedla, že žalobca vo svojom odvolaní v podstate zopakoval prednesy z pojednávaní. Súd správne vyhodnotil dôkaznú situáciu, pričom svoje rozhodnutie oprel o listinné dôkazy, ako aj o výpovede svedkov a následne správne rozhodol. Za smerodajný považuje záver súdu, podľa ktorého súd nezistil právny dôvod, z ktorého by úpadcovi vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu. Poukázala tiež na záver audítorskej správy spracovanej za účelom posúdenia správnosti účtovania úpadcu K. I., s. r. o. pri vstupe do konkurzu, z ktorej vyplýva, že predmetná faktúra, resp. daňové doklady osôb spriaznených s úpadcom, medzi ktoré patrí aj žalobca, boli vyhotovené zrejme dodatočne, pretože jednotlivé poradové čísla nezodpovedajú účtovnej evidencii. Preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 23 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti a výšky alebo poradia, môžu sa domáhať svojho práva v lehote určenej súdom. Návrh musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli, smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdu, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný správny orgán. O poradí popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia pravosti pohľadávky prihlásenej do konkurzu na majetok úpadcu vo výške 13 609 Sk prihláškou z titulu vykonania strážnej služby. Správkyňa konkurznej podstaty pohľadávku na prieskumnom pojednávaní poprela z dôvodu, že chýba zmluva. Treba prisvedčiť žalobcovi, že v konaní o určenie pravosti pohľadávky môže byť relevantný iba ten dôvod na jej popretie, ktorý správkyňa uviedla na prieskumnom pojednávaní. Nemožno však súhlasiť s jeho výkladom, že dôvod „chýba zmluva“ zároveň neznamena, že sa namieta neexistencia zmluvného vzťahu, pretože nedostatok zmluvy (v akejkoľvek forme) vyjadruje práve túto skutočnosť. Tento dôvod popretia bol preukázaný aj v konaní o určenie pravosti pohľadávky, a napokon dôkaznú tieseň v tomto smere priznáva aj samotný žalobca v odvolaní. Odvolací súd sa stotožňuje s hodnotením dôkazov, ako ich vykonal súd prvého stupňa s tým, že dokazovanie nad rámec tohto dôvodu nemalo vplyv na správnosť jeho rozhodnutia.

Žalobca dohodol výkon strážnej služby so spoločnosťou K., s. r. o., avšak ako uviedol, strážnu službu už od r. 1995 alebo r. 1996 vykonával aj pre úpadcu - spoločnosť K. I., s. r. o. Výkon strážnej služby za obdobie do apríla 1998 fakturoval iba spoločnosti K., s. r. o., a až od júna 1998 začal odmenu fakturovať úpadcovi. Žalobca v konaní vierohodne nepreukázal, že práva a povinnosti objednávateľa z Dohody o výkone strážnej služby, uzavretej medzi žalobcovi a spoločnosťou K., s. r. o., prešli na úpadcu a za takýto dôkaz opodstatnene súd nepovažoval iba samotné vystavenie faktúry

č. 08/112. Odvolací súd sa preto stotožnil s jeho záverom, že žalobca v konaní nepreukázal, že úpadcovi vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi fakturovanú sumu.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom prvostupňového súdu, ako i s jeho odôvodnením, preto jeho odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 31. marca 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.